

### קדשת לוי, לוי יצחק מבארדיטשוב

הוא על-ידי המצוה ותורה, שנקראת (יחזקאל א, יד): והחיות רצוא ושוב. וזה שכתב הזהר (זהר-חדש ג, נג, ב) כי המצוות והתורה הוא סתום ואתגליא, כי סתום הוא מרמז לאין, ואתגליא מרמז ליש, שהוא התחברות יש באין ואין ביש, ולכן נקראת 'מצוה', כי 'מ-צ' ב'א-ת ב-'ש' 'י'ה', דהיא בחינת האין, ואותיות 'ו-ה' של 'מצוה' הוא בחינת יש, ולכן אותיות 'י'ה' הוא סתום, כי 'אין' הוא סתום. ונבאר זה מהו הנסתר והנגלה שבמצוה: דזה שאנו פועלין במצוה שאנו עושין נחת-רוח להשם יתברך -- זה הוא בסתר, שאינו נראה לנו; ומה שאנו פועלין טובות לעצמנו -- זה הוא נראה לנו. וזה פרוש הכתוב (דברים לד, כב): הנסתרות לה' אלהינו. פרוש: הנסתרות -- הסתר שבמצוות שאנו פועלין -- הוא לה' אלהינו; שמה שאנו פועלין בו, הוא נסתר לנו. והנגלות -- בחינת התגלות, הוא לנו ולבנינו הוא. מה שאנו מביאים שפע, הוא נגלה לנו. וזהו: בראשית ברא אלהים -- פרוש שהשם יתברך ברא יש, שהוא ראשית, ועל-ידי-זה נתינה בריאת שמים וארץ, כי קדם הכל נתינה באין; וזהו שתרגום ירושלמי: בחוכמא ברא כו'; כי חכמה הוא בחינת יש.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ (א, א). הכלל -- שהבורא, ברוך הוא, הוא ברא הכל, והוא הכל, והשפעתו אינו נפסק מעולם, כי בכל רגע משפיע שפע לברואיו ולכל העולמות ולכל ההיכלות ולכל המלאכים ולכל חיות-הקדש; ולכן אנו אומרים: יוצר אור ובורא חשך, ולא יצר אור וברא חשך; רק יוצר בלשון הוה, כי בכל רגע הוא יוצר, שבכל רגע הוא משפיע חיות לכל חי, והכל מאתו יתברך, והוא שלם, והוא כלול מהכל; ולכן כשאדם בא לאין, ויודע שהוא אינו כלום, רק הבורא, ברוך הוא, נותן בו כח -- אז מכנה להשם יתברך בשם בחינות יוצר, דהינו לשון הוה, שגם עתה הוא יוצר. אכן, כשאדם מסתכל בעצמו, ואינו מסתכל באין, אז הוא במדרגת יש -- אז מכנה להבורא, ברוך הוא, רק בחינות יצר, דהינו שברא אותו כבר, ולכן אנו אומרים: אשר יצר את האדם בחכמה, דחכמה הוא מדרגת יש, ולכן שפיר שיק יצר ולא יוצר, ולכן נאמר בכתבי האריז"ל, ש'ה' מלך הוא בחינת אין, כי 'ה' מלך -- שהוא עכשו נותן בנו חיות. והוא בחינת אין -- שאין אנו כלום, רק שהשם יתברך נותן בנו כח. והנה האין הוא מתנהג הכל למעלה מהטבע, והיש מתנהג בטבע. אמנם ההתחברות, שאנו מחברים היש באין,